

Христосъ въ гората.

(Прѣдание).

Отишелъ въ гората дѣтето — Христосъ, дѣто ягънцето му се било изгубило. Родителитѣ му не го знаели кждѣ е. Слѣнцето залѣзло. Нощъта вече се показала.

Отъ нищо не се бояло дѣтето. Съ пълни гърди Христосъ на воля дишалъ чистия и прѣсенъ въздохъ... Върви, занича, дири... а ягънцето още го нѣма. Изведнѣжъ той го чува, какъ то жално поблѣяло между шубрацитѣ.

Намѣрилъ Христосъ ягънцето и мило прѣгърналъ страховитото създание прѣзъ шията. И така прѣгърнати почнали да припакъ къмъ дома при Света Дѣва Мария.

Зелено палмово клонче си билъ намѣрилъ Христосъ, развѣвалъ го нагорѣ и приказвалъ на своето хубаво ягънце.

Изведнѣжъ на срѣща имъ се показва единъ влъкъ. Дебне и вие звѣровито. Съ кракъ очи си трие. А очи му блѣстятъ като два живи вжглени...

Христосъ грабналъ отъ едно изворче водица и промилъ съ нея очитѣ на вълка — разбойникъ. Тръгнали си въ пжтя пакъ дѣте и ягънце. А заедно съ тѣхъ тръгналъ вече и смирилия се звѣрь...

Ето напредѣ имъ едно теленце. Бѣга, горкото, подгонено отъ единъ разяренъ лъвъ. Из-